

Дзвоник

№ 219

Журнал для українських дітей Румунії

Місячник Союзу Українців Румунії. 18 рік видання, липень, 2025 рік

Дзвоник (Clopotel)

№ 219, 2025 р.

Журнал для українських дітей Румунії.

Заснований у 2007 році.

ISSN 2501-2630

ISSN-L 2501-2630

Над *Дзвоником* працювали:

Головний редактор: Людмила Дорош

Редактор: Ольга Сенишин

Редколегія: Міхаєла Гербіл,

Михайло Михайлюк, Михайло Трайста

Адреса редакції:

м. Бухарест, вул. Раду Попеску, 15, с.1

тел.: 021-222-07-29; 021-222-07-37;

телефони/факси: 021-222-07-37

Adresa redacției:

str. Radu Popescu 15, sect. 1

București, România.

Електронна адреса редакції:

clopotel@uuir.ro

Друкарня:

«RCR Print»,

Бухарест, Румунія

Дзвоник пропонує:

- * казки й оповідання
- * вірші, загадки
- * пісеньки
- * сторінки-розмальовки
- * вироби своїми руками
- * дидактичну сторінку
- * сторінку народознавства
- * рубрику «Славетні українці»
- * рубрику «Заходи для дітей»
- * рубрику «Вивчаємо англійську»

Дзвоник завжди радо прислухається до
ваших пропозицій і друкуватиме
надіслані вами спроби!

*Увага! За достовірність надрукованих
матеріалів відповідають їх автори!*

Анатолій КАЧАН

Гойдалка біля Дунаю

Я на гойдалці гойдалася,
Наді мною угорі
Білі хмари хилиталися
І шуміли явори.

А внизу до моря синього
Тихо воду ніс Дунай
З гір далеких, що вершинами
Підпирають небокрай.

Як на маятнику тихому,
Я на гойдалці пливла,
Білі руки небом дихали,
Ніби два мої крила.

Ось я – ластівка: без страху
Набираю висоту
І злітаю вище даху,
Вище яблуньки в саду.

Ось я чайкою чубатою
Понад хвилями лечу,
На льоту пісні вигадую
І співаю досхочу:

– Я на гойдалці гойдалася,
Наді мною угорі
Білі хмари хилиталися
І шуміли явори.

Наталя КАРПЕНКО

Сонечко

Будить сонечко усіх теплим дотиком,
Сонце лащиться до ніг милим котиком.
Сонце весело сміється
І у небі синім в'ється
Аж до вечора.

А у сонечка такі очі зоряні!
А у сонечка палкі в жменях промені!
Сонце подихом цілує,
Обіймає і дарує
Стільки радості!

Всюди в сонечка-митця стільки вишивок!
Всюди сонечка-кравця стільки виставок!
Сонце райдугами грає
І по собі залишає
Стільки запалу!

Сіє сонечко згори зерна усміху!
Квітне в сонечка завжди сяйво успіху!
Вміє сонечко світити,
Не сідає відпочити
Й на хвилиночку.

Максим Рильський

Спинилось літо на порозі

Спинилось літо на порозі
І дише полум'ям на все,
І грому гордого погрози
Повітря стомлене несе.
Умиється зелене літо
І засміється, як дитя, –
Весни ж і весняного цвіту

Чи я побачу вороття?
Чи весняні здійсняться мрії?
Чи літо не обманить їх?
Чи по степу їх не розвіє,
Мов пух на вербах золотих?

Надія КРАСОТКІНА

Літо квітами сміється

Літо квітами сміється,
Пісню радості співає.
Теплим дощиком проллється
І веселкою заграє.
Пригостить у лісі, в полі
Ягідьми та ще грибками.
Вітерцем війне на волі,
Мов погратись хоче з нами.
То в покоси раптом ляже,
То росу розсипле рясно.
Дивину якусь покаже...
Літом завжди так прекрасно!

Марія ДЕМ'ЯНЮК

Малюнок

Намалюю на папері біленькі хмаринки.
Хай летять у небо синє хутко, без зупинки.
Щоб нічого не гнівило сонечко палюче –
І не кидало проміння золоторазюче.
Щоби щедро достигали і грушки, і сливки,
Не хилилися від спеки квіточок голівки.
Щоби врожаї збирали у серпневу днину,
І усі до столу мали запашну хлібину.
Як не вистачить хмаринок – намалюю знову,
Нехай небо зодягає з хмарочок обнову.

К. Д. ТРАЙСТА

Під дубом, що залишився

*Присвячується всім дітям України, які
втратили дитинство через війну.*

*Останній ранок
у рідному домі*

У кожному серці дитини, навіть у найпохмуріші часи, жевріє іскорка світла. Вона не згасає, навіть коли навколо панує темрява, коли світ руйнується від вибухів, а дім стає спогадом. Ця історія – не лише про війну. Вона про мужність і людяність, про любов до рідної землі, про доброту, що пробивається крізь страх, і мрії, які живуть навіть тоді, коли, здається, вже нічого не залишилось.

Це історія хлопчика Миколи – дитини, яка побачила війну, але не втратила душі. Його шлях – втеча від жахів у Румунію, але передусім – це шлях серця, сповнений втрат, надії й сили.

«Під дубом, що залишився» – це не просто оповідання. Це пам'ять. Це вогник у темряві, що світить кожному, хто вірить у добро.

Микола прокинувся раніше, ніж зазвичай. Ще не розвиднілось, за вікном усе ховалося у густій, передсвітанковій темряві. Хлопчик довго лежав нерухомо, прислухаючись до тиші, яка вже давно перестала бути спокійною. Десь у далечині чулося глухе гудіння – можливо, техніка, можливо, вітер. Він не міг відрізнити.

Кімната була холодна. Повітря пахло пилом, старим деревом і ще чимось – невловимим, тривожним. Із коридору долинали приглушені звуки: шелест тканини, стукіт блискавки на валізі, тихі мамині зітхання.

Микола обережно підвівся з ліжка, ковдра зсунулася на підлогу. Він підійшов до дверей і, не відчиняючи їх повністю, зазирнув у щілину.

Мама стояла навпочіпки біля сумки, складала речі, згортаючи їх акуратно, мов готувала все для ко-

гось іншого, не для себе. На ній був старий светр, а волосся зібране похапцем. Вона не помітила, що син вже не спить. На обличчі

її застигло щось між втомою і рішучістю. Микола вперше побачив у її очах страх, який вона досі так старанно ховала.

– Ти вже не спиш? – прошепотіла мама, коли відчула на собі його погляд.

Микола вийшов у коридор босоніж, тихо, ніби боявся потривожити сам час.

– Чому ти так рано? – запитав він, але в його голосі не було здивування. Лише спроба назвати те, що давно підозрював.

Мама на мить завмерла, потім усміхнулася. Та усмішка не дійшла до очей.

– Пора збиратись, котику. Ми поїдемо трохи подалі, там безпечніше. Ти ж пам'ятаєш, я обіцяла?

Микола мовчки кивнув. Йому не хотілося питати «назавжди?» чи «а тато?» – він боявся почути відповідь. Натомість підійшов ближче і торкнувся маминої руки. Вона була холодною.

Мама злегка стиснула його пальці – так, ніби в цьому дотику була вся їхня сила, весь дім, що вони носитимуть тепер у собі.

– Іди вдягайся. Візьмеш рюкзачок, як домовлялися.

– А зошит можна?

– Можна. І ведмедика теж.

Він ледь помітно усміхнувся й пішов у кімнату. Мама дивилась йому вслід – малий, босий, у піжамі з потертими зірочками, і здавалося, що від цього світу залишився тільки він.

(Далі буде)

Валентина МІРОШНИК

Україна-мати

Мені є Кого захищати,
бо Я – Україна-Мати,
Я маю Синів і Дочок,
Я маю квітучий Садочок,
Я маю високеє Небо,
і Сонце... чого іще треба?
Я маю Ліси зелені,
і Ріки, і синєє Море,
Поля і високі Гори...
Я маю Міста і Села,
де лунає Пісня весела,
хай їх обходить війна і горе...
Я маю Що захищати,
бо Я – Україна-Мати,
Я маю козацький Дух волі
і хочу Нащадкам щасливої Долі!

Тетяна СТРОКАЧ

Загадаю бажання

Загадаю бажання, найдорожче у світі!
Щоб настав мир в країні, і не гинули діти,
Щоб під небом блакитним колосилися ниви,
Щоб всміхалися люди й жили дружно, щасливо.
Щоб не плакали мами у журбі над синами,
Перемога настала в боротьбі з ворогами.
Щоб старенькі в достатку всі свій вік доживали,
Щоб і пісня, і слово українські звучали.
Щоб країна розквітла, незалежна і вільна.
Хай здійсниться бажання це моє неодмінно!

Анна ОВЧАРУК,

11 років

Повелителі усього живого

Розділ 22

Лист від Ікла і святкування

Синій задумливо дивилася на лист. Ікло був її давнім другом, але він кудись зник. А зараз отак раптово з'являється та ще й пише лист, який передає через ТЕМНОГО? Дивно...

«Дата: Дев'ята луна 3055

Синій,

Я знаю, ти спитаєш, куди я зник, але я все поясню пізніше.

Передаю цей лист через Темного. Сподіваюся, ти отримаєш його.

З'явилася велетенська проблема. І справді ВЕЛЕТЕНСЬКА. Тут, на північ від території Єлизавети, є динозаври. І вони, схоже,

з глузду з'їхали. Я не знаю причини, але сьогодні один із них тупо повалив камінь на себе, інший бився головою об стінку ДУЖЕ довго. А більшість із них просто кричать «АЛЬО-О-О, Я ТУТ ГОЛОВНИЙ!!!», а потім б'ються. Я думаю, що це, можливо, хвороба?

Я пригадую, що ти знаєш буквально все про цей світ. Можеш підказати, що це? Я думаю, ти розумієш небезпеку, якщо то й справді хвороба.

Я зараз на півдні їхніх територій, на західній околиці лісу. Буду там до тридцять шостої луни.

Дякую.

Ікло»

— Із цим повелителі нехай би розбиралися. Якраз завдання для них. Хоча я можу з цим впоратись. У них все-таки святкування. На яке я вдало запізнююся. Чудово!

— Не забувай, що це святкування й для тебе. Ти ж пробудилася врешті-решт, – нагадала Нічназоря.

Пройшов один день після того, як Синій перемогла Темного. Сьогодні ж буде обіцяний бенкет для повелителів. Та несподіванка – їй повідомили, що для неї буде ще одне святкування. У цей час пробудження – вже рідкість.

Одним легким махом лапи вона відкрила портал до зали. Там зібралося досить багато драконів, птахів й вовків. Але ще, звичайно ж, був один динозавр.

На кращих місцях за столом сиділи Завойовувич, Єлизавета та Вогняний. Навколо них гомоніли інші гості.

– Синій! Можна питання? – раптово хтось у коридорі відірвав вовчицю від вивчення зали. Вона обернулася і побачила повелительку пташок – Суперпташку.

– Звичайно. Але в мене теж є питання: **ЯКИМ ЧИНОМ ТИ ПРОПУСТИЛА БИТВУ?!**

– Ну, я не думаю, що було дуже важливо спостерігати за битвою, в якій я не беру участі. Битва – не фільм. Який сенс?

– Відточувати свої навички можна спочатку спостерігаючи, а потім використовуючи ті знання. Так, справжня битва не фільм... Чекай-но, а звідки ти знаєш це слово? Наскільки я знаю, в цьому світі немає фільмів.

– Слухай, я хотіла швидко поставити питання, а не відповідати на твої. Та й скоро вже бенкет почнеться. Отож, чому тебе називають Мандрівницею світами?

– **ХАЙ ПОЧНЕТЬСЯ БЕНКЕТ!** – із зали пролунав голос Завойовувича.

Синій подивилася на повелительку, даючи зрозуміти, що пізніше **МОЖЛИВО**, і ввійшла до зали. Побачивши її та Синю-

зорю, Завойовувич підкликав їх сісти біля лідерів.

– Синій, вітаю! Тепер ти знову лідер нашої зграї. **ХАЙ ЖИВЕ ЗГРАЯ СИНЬО-ГО!** – прокричав Вогняний.

Інші гості підтримати це оплесками. Не встигла вовчиця щось сказати, як зайшли повелителі. Вони відмовилися сісти, коли Завойовувич їх запросив. Замість того, за допомогою магії, якої їх навчила Синій, прикликали собі 12 тронів і стіл та розсілися навколо нього. Після того Синій встала і призвала 3 столи і рівно 105 малих тронів – для усіх решти присутніх.

Той бенкет був чудовим. І заслуженим. Усі знайомі й друзі нарешті спокійно поспілкувалися.

Синій вирішила, що пошукає Ікло відразу після бенкету. Її непокоїло, що ще не всі проблеми вирішилися.

«Щось насувається. Скоро буде нова серйозна проблема. (ЗА ЩО!?)»

* Аула - зала.

(Далі буде)

ОЛЬГА МІРОН

Щаслива пора

Літечко сміється, сонце золоте
Мрії в кожному серці радісно плете.
Теплий вітер грає, небо – мов живе,
Щастя поміж нами весело пливе.

Метелики літають, квіти розцвітають,
Казкою барвистою всіх нас обіймають.
Діти на подвір'ї гукають: «Ура!
Яка ж чудова літня сонячна пора!»

На річці – купання, сміх аж до хмарин,
Морозиво холодне – дорослим і малим!

Канікули веселі, друзі поруч знов,
А в душі щоднини – радість і любов!

Діти – по калюжах після літніх злив,
І дитячий сміх – це радісний мотив!
На велосипеді ми чимдуж мчимо,
Свистить гай за спиною, як ми летимо!

На гойдалці в садочку – злітаєм до зірок,
І казка розквітає в просторі думок.
Літо – це пригода, мрій яскравий слід.
Щастя розливається на весь білий світ!

Всеволод НЕСТАЙКО

Пригоди Журавлика

(Продовження)

Після того, як журавлик поїхав у Київ, мама-журавлиця, звичайно, дуже хвилювалася. Тато-журавель як міг її заспокоював, але без успіху. Нарешті мама-журавлиця не витримала і пішла до професора Кваквакума на пораду.

– Шановний Жабурино Жабуриновичу, – вклонилася вона. – Дуже вас прошу. Гляньте, будь ласка, у Книгу Джерел. Може, там написано, де зараз мій синочок.

Пірнув професор Кваквакум на дно, цілу добу не з'являвся, потім виліз, надувся, золоті окуляри поправив, скривився:

– Кепські справи! – плямкнув. – Вашого синочка вже й на світі нема. Поганий у нього був характер. Впертий і легковажний. З таким характером довго не живуть. Забудьте про нього. Заводьте собі нових дітей.

Вдарила крилами об поли мама-журавлиця. Та в сльози.

– Ой, синочку ж мій дорожесенький! Ой, на кого ж ти мене залишив! Ой, що ж я тепер робитиму без тебе! Ой лишенько, лишенько! Ой, бідна я, бідна!

Почув тато-журавель.

– Не може цього бути! – скрикнув. – Неправда це! Я свого сина знаю. Прекрасний у нього характер. Добрий, веселий і сміливий. З таким характером тільки жити й жити.

Та до президента Бусола Лелековича Черногуза. Так і так, мовляв, допоможіть розібратися.

Президент утворив комісію на чолі з дядечком Бугасм. Пірнула комісія на дно болота. І тут з'ясувалося, що ніякої Книги Джерел взагалі нема, не існує. Вигадав усе брехун і базікало Кваквакум. Щоб захити собі славу наймудрішого з наймудріших. Стільки років голови усім дунив!.. Світлячка на дні засвітить і лягає спати. А всі думають, що він Книгу Джерел до ранку читає.

Розгнівався президент Бусол Лелекович Черногуз. Хотів був уже дзьобнути, проковтнути професора. Та придивився – старий, бородавчастий, несмачний – погидував.

Позбавив тільки професорського звання, вченого ступеня, зняв золоті окуляри і перевів Кваквакума на посаду звичайної старої жаби.

– Так, значить, то вигадка, що журавлі народжуються, щоб тільки журитися і приносити всім сльози і печаль! – вигукнув журавлик.

– Ну, звичайно, вигадка! – почувся тоненький голосок. І з-під куща вибіг... їжачок Колько Колючка. А за ним тато-їжак і мама-їжачиха.

– Які можуть бути сльози і печаль, якщо ти приніс нам, журавлику, радість і щастя! Врятував нам сина. Вчора його примчав з Києва на машині добрий мисливець дядя Женя. Спасибі тобі! – і тато-їжачок та мама-їжачиха низько вклонилися журавлику.

(Далі буде).

●●● Славетні українці ●●●

Богдан Ступка

З Ольгою Сенишин

Цей видатний і добре відомий актор, справжній майстер своєї справи, світла та яскрава особистість, підніс українське мистецтво на новий рівень. За свою кар'єру Богдан Ступка зіграв понад 50 театральних ролей та більше 100 кіноролей, був номінований на численні театральні премії, здобув визнання в рідній країні й далеко за її межами. Ступка був режисером, сценаристом, педагогом та громадським діячем. Його творчість продовжує надихати нові покоління акторів.

нюанси в реальному житті й майстерно відтворював їх на сцені та в кіно. Вже перша стрічка «Білий птах з чорною ознакою» принесла Ступці успіх. Більшість ролей, що зіграв актор, добре сприймалися як критикою, так і глядачами та шанувальниками. Особливо вражаючими були драматичні ролі Богдана Ступки, де потрібно було показати загострення пристрастей. Він був нагороджений багатьма орденами, відзнаками, преміями та отримав звання Героя України у 2011 році.

Богдан Сильвестрович Ступка народився 27 серпня 1941 року в невеликому селі Куликів на Львівщині. У 1948 році сім'я переїхала до Львова, де хлопчик закінчив середню школу. Із самого дитинства його оточувала творчість: батько співав у хорі Львівського оперного театру, його дядько був там солістом, а тітка – концертмейстером. Тому велика частина дитинства Богдана пройшла в театрі, куди його приводив батько. Вперше вийшов на сцену у 10 років ще в школі в ролі Діда Мороза і зрозумів, що йому це подобається.

Вже на початку 60-их років Богдан Ступка навчався в навчально-театральній студії при Львівському драматичному театрі, а потім почав працювати артистом цього театру. Упродовж 17 років роботи там виявив себе здібним молодим актором і створив ряд цікавих сценічних образів. Із 1978 року перейшов до Драматичного театру в Києві, який очолив у 2001 році. У 1984 році закінчив театрознавчий факультет у Київському театральному інституті. У 1999-2001 роках Богдан Ступка стає міністром культури України, або, як він сам казав – «міністром оборони культури». Також протягом життя сприяв розвитку української театральної школи, підтримував різні благодійні ініціативи, спрямовані на підтримку дітей-сиріт та молодих талантів.

Водночас із роботою в театрі, починаючи з 1970-их років Богдан Ступка почав зніматися в кіно, втілюючи найрізноманітніших персонажів. Він помічав найдрібніші емоційні

Богдан Ступка став своєрідним «культурним послом» України за кордоном. Він представляв українське мистецтво на міжнародних кінофестивалях та театральних подіях, де його роботи отримували визнання і нагороди. Загалом актор знімався в українських, радянських та закордонних фільмах. За роль у фільмі К. Зануссі «Серце на долоні» (2008) Ступка отримав нагороду від міжнародного кінофестивалю в Римі. Тоді зі сцени він промовив: *«Мрією мого життя було, щоб українська культура стала відома в цілому світі. Мрії повинні збуватися, і я щасливий, що маю можливість сприяти цьому!»*

Разом із трупною драматичного театру Ступка гастролював у США з виставою «Тев'є-Тевель» за мотивами творів Шолом-Алейхема, яка була одним із найголовніших досягнень української театральної сцени. Тоді на один із виступів потрапила онука цього автора і письменниці Белл Кауфман, яка назвала Ступку найкращим в образі Тев'є-молочара із усіх, кого вона бачила. Це була творча перемога колективу і тріумф України.

22 липня 2012 року в Києві, після довгої боротьби з раком, геніальний актор помер. Богдану Ступці встановлено погруддя, пам'ятну дошку, його ім'я носять вулиці та астероїд, який знайшли працівники астрономічної обсерваторії в Житомирській області. Укрпошта видала марку із зображенням Богдана Ступки, а у 2016 році йому було присвячено пам'ятну монету.

Тематична картка «Подорожі Україною»

1. Розглянь уважно карту та напиши назви міст, які є обласними центрами України та зафарбовані червоним на карті.

Довідка: вівьЛ, аседО, іцвінреЧ, вїиК, вікраХ.

2. Запиши нижчеподані назви міст України в алфавітному порядку.

Київ, Харків, Одеса, Дніпро, Виноградів, Миколаїв, Херсон, Житомир, Суми, Керч, Нікополь, Сміла, Ясинувата.

3. Склади два слова в одне і запиши назву міста.

Жито + мир = Житомир

Старий + Костянтин =

Сокол + гори =

Золото + Ноша =

Вільно + гори =

П'ять + хатки =

Біле + гори =

4. Підкресли синім олівцем чотирискладові слова, зеленим – трискладові, оранжевим – двоскладові, червоним – всі інші.

Барвінкове, Гайворон, Сміла, Калуш, Звенигородка, Моршин, Ніжин, Рахів, Лебедин, Миргород.

Наприклад: Барвінкове, Сміла, Лебедин і так далі.

5. Уважно прочитай умову до задачі та розв'яжи її, заповнивши таблицю. Першу умову в таблиці вже помічено.

Усі діти живуть в різних містах і захоплюються різними активностями. Наталка живе в місті, символом якого є лев. Марійка живе в столиці України. Сашико регулярно відвідує басейн, долає довгі дистанції кролем. Миколка вправно забиває голи. Тетянка живе в приморському місті, але частіше відвідує не пляж, а бібліотеку. Той із дітей, хто живе в Чернігові, не займається плаванням. Напиши назву Сашикового міста. Напиши назви Наталчиного й Марійчиного захоплення. Зваж на те, що Наталка не займається спортом.

	Міста					Хоббі				
	Харків	Львів	Чернігів	Київ	Одеса	Плавання	Футбол	Література	Фігурне кат.	Музика
Миколка										
Наталка		X								
Марійка										
Сашико										
Тетянка										

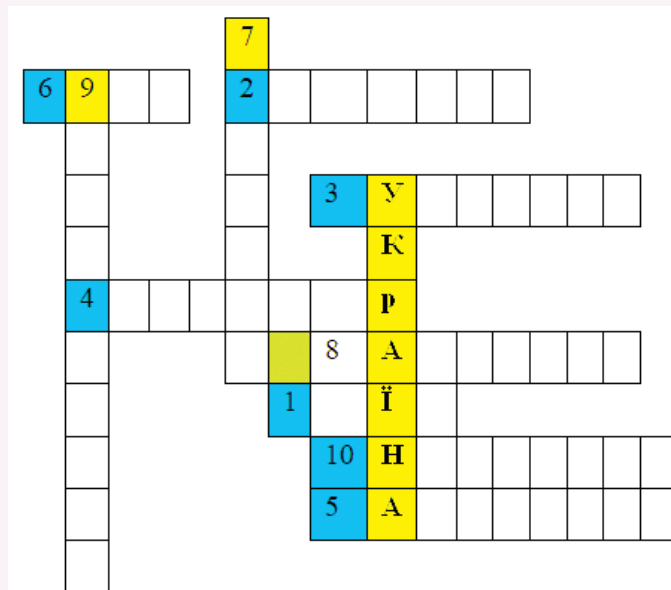

6. Почитай назви областей України, вставляючи суфікси -ськ-, -зьк-, -цьк-.

Київ__а, Львів__а,
Чернігів__а, Оде__а,
Вінни__а, Запорі__а.

7. Розгадай кросворд:

- 1). Столиця України.
- 2). Місто, що означає мирний знак.
- 3). Місто, що дарує вугілля.
- 4). Місто, що дарує тепло:
- 5). Місто, назва якого є хімічним елементом:
- 6). Місто, назва якого – сушений виноград:
- 7). Місто – плазун на городі.
- 8). Назва міста говорить, що воно березовий ліс і крук (крук - птах)
- 9). Яке місто носить золото?
- 10). Місто, що дарує енергію.

Відповіді:

1. Київ;	6. Ізюм;
2. Житомир;	7. Ужгород;
3. Вугледар;	8. Гайворон;
4. Теплодар;	9. Золотоноша;
5. Марганець;	10. Енергодар.

8. Розв'яжи задачу:

Родина Максима вирішила здійснити мандрівку містами України. Обчисли вирази і порівняй результати з ключем. Напиши назви міст, якими мандруватиме родина Максима.

	результат	літера
$579 + 236 =$		
$548 - 263 =$		
$877 - 719 =$		
$818 + 139 =$		
$602 - 444 =$		
$993 - 578 =$		

	результат	літера
$389 + 426 =$		
$136 + 149 =$		
$902 - 754 =$		
$651 + 306 =$		
$624 - 46 =$		
$280 + 267 =$		

ключ:	В	Р	Б	З	Ж	О	А	І
	547	957	285	815	415	148	158	578

9. Поєднай розірвані прислів'я про Україну.

За морем тепліше,	і сонце ясніше
	світить.
Без верби і калини	та вдома миліше.
У рідному краю	немає України.

Рубрику підготувала Поліна Кочегарова

Вивчаємо англійську

З Іриною Савіною

1. Уважно роздивися малюнок та допиши назви одягу у відповідних місцях.

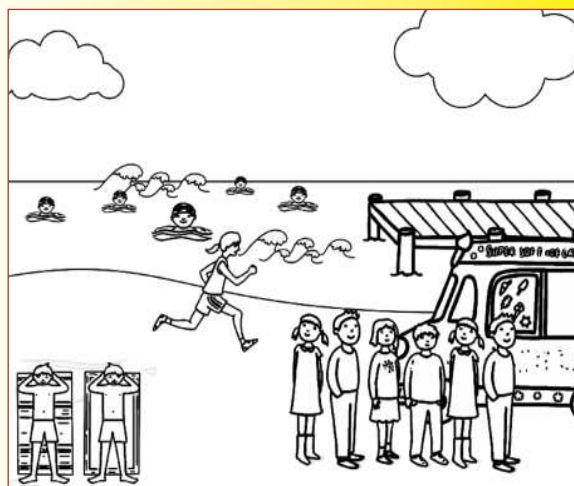
3. Відшукай всі слова на полі.

a b c b e a c h i i k s
t n o p q r h o t c w w
s l o l l y e l g e i i
h i m n o p q i s c u m
i c y z a b c d e r g s
r s u m m e r a q e s u
t c w a r m a y s a e i
g r i j k l m n h m q t
s e u v w x y z o b c y
e s u n n y k l r n o p
q m s t u v w x t z a b
s s u n g l a s s e s n

2. Прочитай, переклади та розмалюй.

1. The bucket is red. The spade is yellow.	2. The sun is yellow.	3. The top sunglasses are blue. The bottom sunglasses are pink.
4. The flip-flops are green and orange.	5. The kite is blue, yellow, green and red.	6. The leaves are green. The bark is brown.
7. The first lolly is orange. The second lolly is blue. The third lolly is red.	8. The flower is pink.	9. The swimming costume is purple. The swimming shorts are green.

4. Роздивися малюнок. Прочитай уважно речення та впиши кількість людей, які виконують ту чи іншу дію.

Queuing for ice cream	☐
Sunbathing on the beach	☐
Swimming in the sea	☐
jogging along the beach	☐

*Липи в квіточки убрались,
віддавати цвіт зібрались
покупатись кличе річка,
тепла в ній уже водичка!*

(чнєиП)

*Є моря – плисти не можна,
є шляхи – а не проїдеш,
є земля – а не поореш.
Що це?*

(Картв)

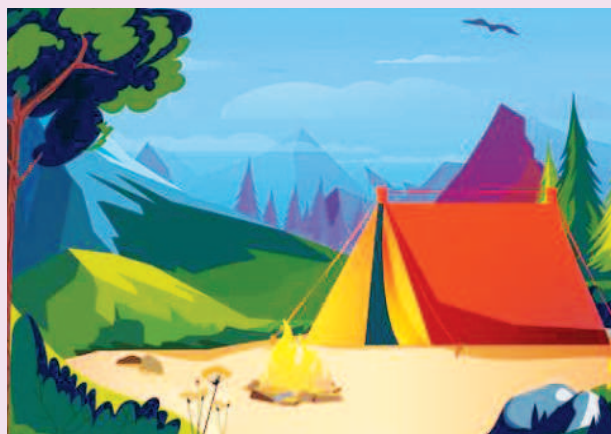
*Дружний це і теплий дім,
всім туристам тепло в нім.*

(Нәтәи)

*В довгі, довгі перегони
почіплялися вагони.
Не проїде потай
гуркотливий...*

(Потшг.)

Зроби своїми руками

Іграшка-веселка

Щоб виготовити іграшку-веселку (її ще називають «Інь-Ян»), необхідно підготувати кольоровий папір та ножиці (або степлер).

Хід роботи:

1. Роздрукуй та виріж шаблон деталі іграшки.

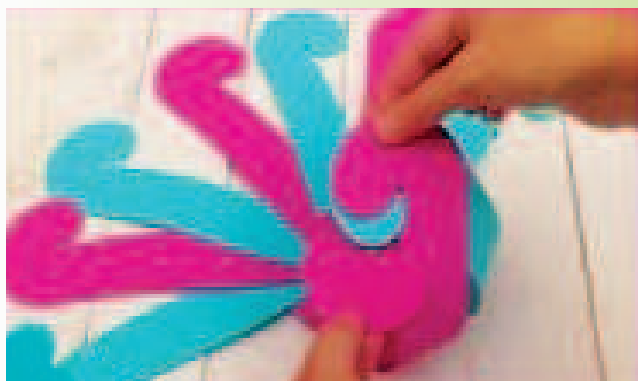
2. Щоб іграшка виглядала вишуканою та оригінальною, зроби 10 різнокольорових завитків. Для цього скріпи кілька кольорових листів паперу степлером, обведи шаблон по контуру і виріж деталі.

3. Тепер зберімо іграшку.

Візьми дві деталі і зачепи їх одна за одну. Теж саме зроби з іншими деталями, приєднуючи їх по черзі до двох попередніх. Коли чіпляєш

кожну наступну деталь, повертай її трішки праворуч, щоб з'єднати всі деталі по колу.

Коли всі деталі скріплені з одного боку, потрібно так само з'єднати їх з іншого боку. Перевертаємо виріб і починаємо скріплювати деталі, зачіплюючи їх одна за одну.

Ось і все, іграшка-веселка готова!

Слова та музика Віорела КОТИКА

15

Значення рослин

Сторінка народознавства з Ольгою Сенишин

Літо, без сумніву, славиться розмаїттям трав та квітів. Сьогодні ми здебільшого розцінюємо їх як прикрасу оселі чи двору. А раніше рослини мали сакральне значення та своє призначення. Наші предки вважали квіти і трави своїми оберегами, їх використовували в народній медицині. У давній українській традиції найбільш відомі та розповсюджені рослини несли таку символіку:

Айстра – символ чистого і ніжного кохання. Як осіння квітка, символізує пізнє або останнє кохання.

Барвінок – найважливіший символ життя, безсмертя людської душі, оберег від злих та заздрісних сил, зілля щирого чистого кохання та дівочої краси, вірного міцного шлюбу. Вважалося, що варто дівчині та парубку з'їсти бодай листочок барвінку, то між ними одразу ж спалахне сильне кохання.

Береза – символ привабливості, ніжності та жіночності.

Верба – символ води, вона тягнеться до води та очищає воду.

Виноград – символ роду, родини, родючості.

Волошки – говорять про скромність і ніжність.

Жито – символ життя та життєвої мудрості.

Жоржина – символізує успіх та всепеможену силу життя.

Калина – символ надії або розлуки.

Конвалія – символ сердечної щедрості, душевної відкритості й надмірної довірливості.

Кульбаба – сонячна квітка. Насіння кульбаби означає крихкість, свободу і швидкоплинність життя.

Лілея – символізує сильні дівочі чари, привабливість, чистоту та цнотливість.

Льон – це символ дівочої краси, увінчаної довгою косою.

Листя чи плоди дуба – символ богатирської сили.

Маки – означають красу та молодість.

Мальва, півонія та ружа – своєрідні символи мудрості, віри, надії, любові.

М'ята – давній оберіг малої дитини та її здоров'я.

Підсніжник – провісник тепла, символ сподівань на краще майбутнє. У народі їх називають квітами надії.

Полин і петрушка – захист від русалок.

Плющ – часто символ смутку і безсмертя.

Пшениця – символ краси життя, щасливого добробуту, тілесного та духовного багатства.

Ромашка – і сьогодні є символом чистого кохання, ніжності та шлюбної відданості й вірності.

Соняшник – є ще одним елементом, що символізує собою відданість і вірність.

Тополя – символ дівочої краси та тендітності, але й символ смутку.

Троянда – королівський символ верховенства, урочистої краси, особливої й величної вроди. Королева квітів, тому й вітають трояндовими букетами дуже шанованих людей.

Цвіт яблуні або вишневий квіт – материнська відданість.

Хміль – є давнім символом розуму та гнучкості.

Заходи для дітей

☀ 6 червня 2025 року в приміщенні місцевої організації Союзу українців Румунії в Кривому, Марамороського повіту, відбулася низка освітніх та творчих заходів, присвячених дітям місцевої громади. Захід відбувся у формі читачького клубу, орієнтованого на казки українською мовою, з метою популяризації рідної мови, розвитку уяви та заохочення до читання серед дітей.

☀ 16 червня 2025 року в приміщенні місцевої організації Союзу українців Румунії в Лугожі відбувся другий захід, ініційований та координований професором Габрієлем Біланом, референтом з питань культури Тіміської філії СУР, за участю учнів відділення української мови Теоретичного ліцею ім. Юлії Гашдеу, вчителів та видатних членів місцевої громади. Українські традиції, пісні та народні костюми знову ожили серед молоді, що прагне відкрити своє українське коріння.

Заходи для дітей

✿ 12-13 червня у Вишівській Красній відбувся футбольний турнір, присвячений дітям та молоді української громади, «Кубок молодих українців – об'єднані футболісти, єдині в Євросоюзі». Захід був організований Союзом української молоді Румунії (СУМР) у партнерстві з гімназією с. Вишівська Красна та за підтримки місцевої організації СУР с. Вишівська Красна. У змаганнях взяли участь команди юних футболістів двох вікових категорій: до 14 років (U14) та до 10 років (U10).

✿ У період з 23 червня по 13 липня 2025 року на узбережжі Чорного моря був організований Літній табір 2025 для українських дітей-біженців – гуманітарна ініціатива, спрямована на підтримку дітей, які постраждали від війни. Проєкт реалізується за ініціативи місцевих партнерів – Червоного Хреста та неурядової організації Wave Camps, у партнерстві з Союзом українців Румунії в місті Констанца.

Пишаємося нашими дітьми!

**Франческа Мехно, 12 клас,
м. Радівці Сучавського повіту,
I премія Національного конкурсу
«Історія та традиції українців»**

**Теодора Дразмич, 6 клас,
с. Ватра-Молдовіцей Сучавського повіту,
II премія Національного конкурсу
«Історія та традиції українців»**

**Переможці районного етапу конкурсу декламаторів української поезії.
Зліва на право: учні Балківцевої школи Паул Шойман, 7-ий клас; Сара Гоменюк,
7-ий клас; Матей Садовяк, 5-ий клас; Амалия Чернеуцан, 5-ий клас;
Марія Коуцун, 6-ий клас; Маріус Садовяк, 6-ий клас. Сучавський повіт.**